Lieta Nr.130025814
Lietvedības Nr.104AA-0174-15/28

SPRIEDUMS
Rīgā 2015.gada 19.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente D.Dumbre,
tiesneši Z.Lagzdiņa un G.Stūris
izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar biedrības "/Nosaukums 1/", reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 29.oktobra spriedumu, un

konstatēja

Datu valsts inspekcijas Pirmās uzraudzības daļas vadītāja S.Vetšteina 2013.gada 20.jūnijā biedrībai "/Nosaukums 1/" (turpmāk arī - Biedrība) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu BC 000258. Protokolā izklāstīta pārkāpuma būtība, norādīts, ka ar konstatētajām darbībām ir pārkāpts Fizisko personu datu aizsardzības likuma (turpmāk - FPDAL) 7.pants, 10.panta pirmās daļas 2.punkts, 29.panta ceturtās daļas 1.punkts, 30.panta pirmās daļas 2.,3.punkts un tādējādi izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.^{7} panta pirmajā daļā, 204.^{8} pantā un 204.^{10} pantā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Ar Datu valsts inspekcijas Pirmās uzraudzības daļas vadītājas S.Vetšteinas 2013.gada 16.jūlija lēmumu Nr.DVI/2-1/5444 Biedrība saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.^{7} panta pirmās daļas, 204.^{8} panta 204.^{10} panta, uzliekot naudas sodu EUR 2134,31 (1500 latu) apmērā.

Biedrība Datu valsts inspekcijas Pirmās uzraudzības daļas vadītājas S.Vetšteinas 2013.gada 16.jūlija lēmumu Nr.DVI/2-1/5444 apstrīdēja Datu valsts inspekcijā.

Ar Datu valsts inspekcijas 2013.gada 29.augusta lēmumu Nr.DVI/2-1/6550 nolemts Datu valsts inspekcijas Pirmās uzraudzības daļas vadītājas S.Vetšteinas 2013.gada 16.jūlija lēmumu Nr.DVI/2-1/5444 atstāt negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Nepiekrītot Datu valsts inspekcijas 2013.gada 29.augusta lēmumam Nr.DVI/2-1/6550, Biedrība iesniedza sūdzību tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 29.oktobra spriedumu noraidīta Biedrības "/Nosaukums 1/" sūdzība, Datu valsts inspekcijas 2013.gada 29.augusta lēmums Nr.DVI/2-1/6550 atstāts negrozīts.

Pirmās instances tiesa spriedumā citējusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, FPDAL normas, vērtējusi sūdzības iesniedzēja argumentus, un vērtējot lietā esošos pierādījumus, secinājusi, ka lēmumā ir detalizēti aprakstīti un analizēti pierādījumi, kas apliecina Biedrības vainīgumu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.^{7} panta pirmajā daļā, 204.^{8} pantā, 204.^{10} pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Pirmās instances tiesa pievienojusies lēmumā norādītajai argumentācijai un pierādījumu analīzei, līdz ar ko, atzinusi, ka nav nepieciešams atkārtoti uzskaitīt un analizēt lietā esošos pierādījumus.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka iestādes lēmums pēc būtības ir tiesisks un pamatots, un Biedrības darbībā ir saskatāms Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.^{7}panta pirmajā daļā, 204.^{8}pantā un 204.^{10}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs. Atzinusi, ka sods Biedrībai uzlikts saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 35.pantā paredzētajiem nosacījumiem, sods noteikts panta noteiktās sankcijas ietvaros, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas laikā.

Par minēto tiesas spriedumu Biedrības "/Nosaukums 1/" pilnvarotā pārstāve /pers. F/ iesniegusi apelācijas sūdzību.

Sūdzībā norādīts, ka tiesas sprieduma nepareizība izpaužas administratīvā pārkāpuma subjekta noteikšanā. Biedrība neuzskata sevi par administratīvā pārkāpuma subjektu, respektīvi, tā nav bijusi datu apstrādātāja jeb pārzine tiem fizisko personu datiem, kas tika apstrādāti sabiedriskās kustības "/Nosaukums 2/" vietnē www./nosaukums/.lv. Biedrība atzīst sevi par pārzini tikai attiecībā uz sabiedriskās kustības "/Nosaukums 2/" pārstāvības institūcijas "Nepārstāvēto parlamenta" vēlēšanu organizēšanu saitē http/adrese/.

Sūdzībā izklāstīta pārziņa definīcija. Norādīts, ka nosakot, ka biedrība ir visu sabiedriskās kustības "/Nosaukums 2/" datu apstrādātāja, pirmās instances tiesa ir veikusi vairāk formālu, nevis funkcionālu analīzi, atstājot ārpus ievērības vairākus faktus. Sūdzībā atsaucoties uz intelektuālā īpašuma tiesību Atzinumu 1/2010 9.lpp, norādīts, ka tāpēc tas vien, ka biedrība ir izstrādājusi mājaslapas dizainu un paturējusi autortiesības tiesības uz to, nenozīmē, ka šī persona ir personas datu apstrādātāja jeb pārzine.

Sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedumā, kā arī Datu valsts inspekcijas centrālais arguments pārziņa noteikšanai ir biedrības reģistrācija attiecībā uz datu apstrādi Nepārstāvēto parlamenta vēlēšanām. Biedrība apstiprina, ka tā noteica personas datu apstrādes mērķus un līdzekļus "Nepārstāvēto parlamenta" vēlēšanu rīkošanai. Tomēr mājaslapas www./nosaukums/.lv funkcijas neaprobežojas ar vēlēšanu rīkošanu, šī mājaslapa pastāvēja pirms šīm vēlēšanām un pastāv pēc tām. Mājaslapa ietver sevī plašu informāciju par sabiedriskās kustības "/Nosaukums 2/" uzbūvi un darbību.

Sūdzībā norādīts, ka kustībai "/Nosaukums 2/" ir savs nolikums, sava pārvaldes institūcija, sava augstākā lēmējinstitūcija, savi atbalstītāji. Tas acīmredzami nesakrīt ar biedrības struktūru: biedrībai ir savi statūti, nevis nolikums; divi, nevis deviņi valdes locekļi; biedrībai nav nekāda "parlamenta" un ekspertu padomes; biedrības sastāvā ir 4 biedri, bet kustības sastāvā 7875 dalībnieki. Mājaslapā praktiski nav informācijas par biedrību, izņemot norādi uz intelektuālo īpašumu, datu operatora funkcijām un atbildību par fizisko personu datu aizsardzību Nepārstāvēto parlamenta vēlēšanu gaitā. Šī

informācija liecina vien par to, ka biedrībai ir ierobežotas atbalstošas funkcijas un tā neuzņemas atbildību par kustības "/Nosaukums 2/" darbību, tai skaitā tās veikto personas datu apstrādi. Juridiski "/Nosaukums 2/" ir sabiedrība LR Civillikuma 2241.panta izpratnē, respektīvi, divu vai vairāk personu apvienošanās uz sabiedrības līguma pamata kopēja mērķa sasniegšanai ar kopīgiem spēkiem vai līdzekļiem. Tāpēc nav pamata visu atbildību par "/Nosaukums 2/" mājaslapā notiekošo uzgrūst uz biedrību.

Sūdzībā norādīts, ka vērtējot dažādu personu kopīgi veikto datu apstrādi, ir jānošķir katra dalībnieka atbildības robežas, kurus nosaka faktiskā ietekmē lēmumu pieņemšanā par datu apstrādes mērķiem un līdzekļiem.

Tam faktam, ka savu paskaidrojuma vēstuli biedrība raksta kopā ar /Nosaukums 2/ un skaidro tā darbību, norādot, ka "/Nosaukums 2/" ir atsevišķa struktūra, nozīmē vien vēlmi sadarboties ar inspekciju, sniedzot plašāku informāciju par datu apstrādes apstākļiem. To nevar uzskatīt par atzīšanos, ka biedrība kontrolē sabiedrību "/Nosaukums 2/". Tāpat par kontroli neliecina biedrības atbalsts "/Nosaukums 2/" darbībai. Tieši otrādi, atbalsts nozīmē, ka lēmumus par savas darbības mērķiem un līdzekļiem pieņem "/Nosaukums 2/", bet biedrība sniedz atbalstu šo mērķu īstenošanai. Biedrībai nav savu mērķu attiecībā uz sabiedrības "/Nosaukums 2/" biedru reģistrāciju, statistisku izpēti un diskusiju rīkošanu. Tā neveic šo datu apstrādi, nekādā veidā neizmanto un vēlēšanu rīkošanas laikā neizmantoja "/Nosaukums 2/" iegūtos datus.

Sūdzībā norādīts, ka tā kā biedrība nav fizisko datu apstrādes pārkāpuma subjekts un nenes atbildību par biedru reģistrāciju "/Nosaukums 2/" mājaslapā, tā nevar būt atbildīga par savlaicīgas atbildes Valsts datu inspekcijai nesniegšanu par sabiedriskās kustības "/Nosaukums 2/" darbību attiecībā uz datu apstrādi.

Sūdzībā tiek lūgts atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un iestādes lēmumu. Ievērojot komplicētus lietas apstākļus izskatīt lietu mutiskā procesā.

Iestāde ir izmantojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21] pantā paredzētās tiesības un iesniegusi viedokli par biedrības "/Nosaukums 1/" apelācijas sūdzību.

Iesniegtajā viedoklī norādīts, ka iestāde nepiekrīt biedrības apelācijas sūdzībai, iestāde sniegusi vērtējumu sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Viedoklī norādīts, ka Datu valsts inspekcija neuzskata, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 29.oktobra spriedumā biedrība ir atzīta par visu sabiedriskās kustības "/Nosaukums 2/" datu apstrādātāju (pārzini). Arī Datu valsts inspekcijas amatpersonas 2013.gada 16.jūlija lēmumā Nr.DVI/2-1/5444 un Datu valsts inspekcijas direktores 2013.gada 29.augusta lēmumā Nr.DVI/2-1/6550 biedrība nav atzīta par visas personas datu apstrādes, kas notiek mājaslapā www./nosaukums/.lv, pārzini, bet biedrība tika atzīta par pārzini Fizisko personu datu aizsardzības 2.panta 9.punkta izpratnē personas datu apstrādei, kas tika veikta vēlēšanu "/NP/" ietvaros.

Iestāde norāda, ka pārzini saskaņā ar FPDAL 2.panta 9.punktu nosaka attiecībā uz konkrētu personas datu apstrādi (darbību ar personas datiem) noteiktajam mērķim, nevis, piemēram, attiecībā uz mājaslapu. Norāda, ka FPDAL izpratnē, konstatējot, kura persona ir pārzinis, nav nozīme, kurai personai pieder mājaslapa www./nosaukums/ un kura persona faktiski uztur mājaslapu www./nosaukums/.

Iestāde lūdz sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 29.oktobra spriedumu un Datu valsts inspekcijas direktores 2013.gada 29.augusta lēmumu Nr.DVI/2-1/6550 (133.-135.lp.).

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.21 panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 29.oktobra spriedums ir atstājams negrozīts, bet iesniegtā sūdzība noraidāma.

Izvērtējot apstrīdētā tiesas sprieduma motivāciju, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar ko Krimināllietu tiesu kolēģija tam pievienojas un atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams un tas netiek sniegts. Krimināltiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pietiekami motivēts un tiesa ir sniegusi savu viedokli par lietas izlemšanai būtiskiem jautājumiem.

Papildus tiesas motivācijai un argumentiem, Krimināllietu tiesu kolēģija izsaka savus secinājumus par apelācijas sūdzībā norādīto.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu jānoskaidro, vai lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi, kas apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto un dod pamatu secināt, ka konkrētajā gadījumā ir izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.[7] panta pirmajā daļā, 204.[8] pantā un 204.[10] pantā paredzētais pārkāpums.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka izskatāmajā gadījumā ir konstatējams, ka biedrība "/Nosaukums 1/" ir pārkāpusi Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.pantu, 10.panta pirmās daļas 2.punktu, 29.panta ceturtās daļas 1.punktu, 30.panta pirmās daļas 2.,3.punktu un ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.[7] panta pirmajā daļā, 204.[8] pantā un 204.[10] pantā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No minētā secināms, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam.

Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu pārkāpējam.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nav iespējams konstatēt apstiprinājumu biedrības "/Nosaukums 1/" apelācijas sūdzībā ietvertajiem apgalvojumiem, proti, ka pirmās instances tiesas sprieduma nepareizība izpaužas administratīvā pārkāpuma subjekta noteikšanā.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros, ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu, procesuālo normu regulējumu. Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi izvērtējusi pierādījumus un izdarījusi kļūdainus secinājumus.

Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu pirmās instances tiesas spriedumu.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem lietas apstākļiem un būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai, sūdzības iesniedzēja nav norādījusi, tāpat sūdzības iesniedzēja nav norādījusi nevienu jaunu apstākli, kas nebūtu bijis zināms iestādei, pieņemot lēmumu, pirmās instances tiesai, taisot spriedumu. Lietā savāktajiem pierādījumiem ir dots pareizs un pietiekams vērtējums, tā pārvērtēšanai apelācijas instances tiesai nav pamata.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas

1.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 29.oktobra spriedumu, bet biedrības "/Nosaukums 1/" apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente D.Dumbre
Tiesneši Z.Lagzdiņa
G.Stūris